

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo - Numero Diesisais

Ang Pagbutyag sa Pito ka mga Dalugdog: Usa ka Propetikong Pagsusi sa Pinadayag ug sa Tinagong Kasaysayan

Jeff Pippenger

2023-11-15

Atong gipadayag ang han-ay sa mga hitabo nga matagnaon nga giila pinaagi sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalogdog nga girepresentahan sa Pinadayag kapitulo onse hangtod trese. Wala pa kita makaabot sa punto sa pag-uswag niining mga hitabo, diin atong ipatong ang kasaysayan sa sungay sa Protestantismo ug sa sungay sa Republicanismo. Wala pa usab kita makapahimutang ug salalayan sa pagsabot aron tukmang mailhan ang papel sa Islam sa mensahe sa Pagtu-aw sa Tunga-tungang Gabii. Hinuon, adunay usa ka hilabihan ka mahinungdanong kamatuoran nga nalambigit niining mga hitabo, nga nagtimaan kon unsa ang angay buhaton sa usa ka tawo sa dihang masabtan niya ang mga kamatuoran nga ginabuksan na. Ang panalangin sa Pinadayag naglakip sa responsibilidad sa “pagbantay” niadtong mga butanga nga nahisulat.

Ang linya sa kasaysayan nga ginabukhad nagapahayag sa mamugnaong gahum sa Dios ngadto sa mga mamati, mobasa, ug magabantay sa mga butang nga nahisulat didto. Busa, panahon na nga mobulag kita sa atong pagtagad sa ulahing propetikong asoy ni Isaias, ug sa Pinadayag kapitulo onse hangtod trese, aron matukod ang kahulogan sa “tulo ug tunga ka adlaw” nga si Elias ug si Moises nangamatay diha sa dalan sa information super highway, nga nagaagi latas sa walog sa mga uga nga bukog nga patay. Ang atong pagailhon karon mao ang simbolismo sa “kamingawan.”

Sa miaging artikulo atong giila ang upat ka mga manalagnang saksi sa han-ay sa mga panghitabo nga gitukod pinaagi sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog. Ang linya sa dagway ni Cristo, ang linya sa duha ka mga saksi, ang linya sa dagway sa mananap, ug ang linya sa mini nga hari sa amihanan.

Ang ikaduhang katunga sa linya sa peke nga hari sa amihanan nagsugod sa paghatag ug gahum sa kapapahan niadtong 538. Unya ang kapapahan, ang espirituhanong peke nga hari sa amihanan, mitunob sa espirituhanong Jerusalem ug sa espirituhanong Israel sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig.

Ug sila mangapukan pinaagi sa sulab sa pinuti, ug pagadad-on sila nga mga binihag ngadto sa tanang kanasuran; ug ang Jerusalem pagatamakan sa mga Hentil, hangtod nga matuman ang mga panahon sa mga Hentil. Lucas 21:24.

Si Juan gisugoan sa pagsukod sa templo ug sa panon, apan gisugoan usab siya nga biyaan ang hawanan sa gawas, kay kini gihatag ngadto sa mga Hentil sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig.

Ug gihatagan ako ug usa ka bagakay nga sama sa usa ka sungkod: ug ang manulonda mitindog, nga nagaingon, Tindog, ug sukda ang templo sa Dios, ug ang halaran, ug sila nga nanagsimba didto sulod niini. Apan ang sawang nga anaa sa gawas sa templo pasagdi lamang, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Gentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatumban sa ilalum sa tiil sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 11:1, 2.

Si Juan ug si Lucas nagpamatuod nga ang mga Hentil “magatamak sa ubos sa ilang tiil” sa “Jerusalem” sulod sa “kap-atan ug duha ka bulan.” Gihulagway ni Juan ang gidugayon, ug gimarkahan ni Lucas ang kataposan sa maong kasaysayan. Kining duha ka mga saksi nagatubag sa pangutana sa Daniel kapitulo otso, ug bersikulo trese.

Unya nadungog ko ang usa ka balaan nga nagsulti, ug may lain na usab ka balaan nga miingon ngadto sa maong balaan nga nagsulti, Hangtod anus-a ba ang panan-awon mahitungod sa adlaw-adlaw nga halad, ug sa kalapasan nga makapahimong biniyaan, aron ang balaang puloy-anan ug ang panon igatugyan sa pagatamakan ilalom sa tiil? Daniel 8:13.

Ang pangutana mahitungod sa gidugayon nga ang balaang puloy-anan ug ang panon pagatamakan ubos sa tiil, nag-ila sa duha ka makadaut nga mga gahum nga magatuman sa buhat sa pagyatak sa Jerusalem, nga sa Daniel gilarawan ingon nga ang “balaang puloy-anan” ug ingon man usab ang “panon.” Ang husto nga sukaranang pagsabot niini nga bersikulo, sumala sa gipahayag ni J. N. Andrews, mao nga ang bersikulo nag-ila sa duha ka makadaut nga mga gahum, nga nagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon. Ang nahaunang makadaut nga gahum nga giila sa bersikulo mao ang paganoismo, ug ang ikaduha mao ang papalismo. Ang pulong nga “panon,” mao ang pahayag ni Daniel alang sa giila ni Juan nga mga “magsisimba” sa templo, nga anaa sa Jerusalem.

“ADUNA KAY DUHA KA ‘PAGKABINIYAAN’ DIHA SA DANIEL 8.—Kining kamatuoran gihimo ni Josiah Litch nga hilabihan ka tin-aw, busa among ipresentar ang iyang mga pulong:

“‘Ang inadlaw nga halad’ mao ang kasamtangang pagbasa sa Ingles nga teksto. Apan walay bisan unsang butang nga sama sa halad ang makita sa orihinal. Kini giila sa tanang dapit. Kini usa ka dugang nga pulong o kahubaran nga gipahamtang niini sa mga maghuhubad. Ang tinuod nga pagbasa mao ang, ‘ang inadlaw ug ang kalapasan sa pagkalaglag,’ ang inadlaw ug kalapasan nga gidugtong pinaagi sa “ug;” ang inadlaw nga pagkalaglag ug ang kalapasan sa pagkalaglag. Sila maoy duha ka mga gahom sa paglaglag, nga magalaglag unta sa balaang puloy-anan ug sa panon.’—Prophetic Expositions, Tomo 1, panid 127.

“Tin-aw nga ang balaang puloy-anan ug ang panon pagatamakan ilalom sa tiil pinaagi sa adlaw-adlaw ug sa kalapasan sa pagkalaglag. Ang matinikdang pagbasa sa bersikulo 13 nagapahimutang niining puntoha. Ug kining kamatuoran nagatukod ug laing kamatuoran, nga mao kini: nga kining duha ka mga pagkalaglag mao ang duha ka dagkung porma diin si Satanas misulay sa pagpapukan sa pagsimba ug sa katungdanan ni Jehova. Ang mga pahayag ni G. Miller mahitungod sa kahulogan niining duha ka mga pulonga, ug sa pamaagi nga iyang gisunod sa pagpangita nianang kahulogan, gipresentar ubos sa mosunod nga ulohan:”

“ANG DUHA KA KAMINGAW MAO ANG PAGANISMO UG ANG PAGKAPAPA”

“Mipadayon ako sa pagbasa, ug wala akoy makaplagang laing kahimtang diin kini [ang adlaw-adlaw] makita gawas lamang sa Daniel. Unya [pinaagi sa tabang sa usa ka concordance] gikuha ko kadtong mga pulonga nga nagbarog nga may kalabutan niini, ‘kuhaon’; iyang kuhaon, ‘ang adlaw-adlaw,’ ‘gikan sa panahon nga ang adlaw-adlaw pagakuhaon’, ug uban pa. Mipadayon ako sa pagbasa, ug naghunahuna ako nga wala akoy makitang kahayag bahin sa teksto; sa katapusan, miabot ako sa 2 Tesalonica 2:7, 8. ‘Kay ang tinago sa kasal-anan nagabuhat na daan; apan ang nagapugong karon magapugong hangtud nga siya makuha na sa dalan, ug unya ang dautan igapadayag,’ ug uban pa. Ug sa dihang nahibot ako niana nga teksto, oh! daw unsa ka tin-aw ug mahimayaon ang kamatuoran nga mipakita! Anaa ra kini! Mao kana ‘ang adlaw-adlaw!’ Karon, unsa man ang gipasabot ni Pablo sa ‘siya nga nagapugong karon,’ o nagababag? Pinaagi sa ‘tawo sa sala,’ ug sa ‘dautan,’ ang pagkapapa maoy gipasabot. Karon, unsa man ang nagababag sa pagkapapa aron kini mapadayag? Ngano, kini mao ang paganismo; busa, ‘ang adlaw-adlaw’ kinahanglan magpasabot ug paganismo.’—Second Advent Manual, panid 66.” J. N. Andrews, *The Sanctuary and the 2300 Days*, 33, 34.

Sa pagtuman sa “pito ka panahon” sa Leviticus 26, ang paganismo mitumban sa balaang puloy-anan ug sa panon sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, ug unya ang papalismo maoy naghimo sa mao gihapong buhat sulod sa dugang nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Ang kapapahan mitumban sa Jerusalem sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sumala kang Lucas ug Juan, hangtod nga ang kapapahan nakadawat sa iyang makamatay nga samad niadtong 1798. Kon kuhaan ug usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig ang 1798, moabot kini sa 538. Kon kuhaan ug usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig ang 538, moabot kini sa 723 BC, sa dihang ang Asiria, ang literal nga hari sa amihanang niadtong panahona, midala sa amihanang gingharian sa Israel ngadto sa pagkaulipon.

Si Juan nagtumong lamang sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig nga gidagmalan sa kapapahan ang santuwaryo ug ang panon, apan si Lucas nagtumong sa duha ka mga yugto sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig diin gidagmalan sa paganismo ug sa kapapahan ang Jerusalem, kay siya nagaingon, “hangtud nga matuman ang mga panahon sa mga Gentil.” Giila ni Lucas ang pagdagmal sa Jerusalem ingon nga labaw pa sa usa lamang ka “panahon,” kay gitawag niya kini nga katumanan sa “mga panahon” sa mga Gentil.

Sa pagkatinuod, niadtong 1856, ang Millerite Adventism nahimong Laodicean, ug pito ka tuig ang milabay ilang gisalikway ang kamatuoran sa “pito ka kapanahonan” sa Leviticus 26, busa imposible alang sa Adventism nga makita kining yano nga mga kamatuoran sa Biblia. Ang kamatuoran nga akong giila mao nga ang tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalugdog, nga nagtimaan sa tulo ka mga waymark, ug usa ka yugto sa panahon tali sa nahaunang ug ikaduhang waymark, ug unya usa ka ikaduhang yugto sa panahon tali sa ikaduhang ug ikatulong waymark, girepresentahan sulod sa propetikong linya sa peke nga hari sa amihanang.

Kadtong linya nagsugod niadtong 723 BC, sa dihang ang amihanang gingharian sa Israel gidala ngadto sa pagkaulipon pinaagi sa kamot sa hari sa Asiria, usa ka literal nga hari sa amihanang. Unya niadtong 538, ang espirituwal nga hari sa amihanang gihatagan ug gahum, ug dayon iyang gitamay

ang espirituwal nga Jerusalem sulod sa laing usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, hangtod nga siya nakadawat ug makamatay nga samad niadtong 1798. Gikan sa 723 BC hangtod sa 538, ang mga gahum nga nagpabilin sa Israel ubos sa pagpasakop kanunayng mga paganong gahum.

Ang linya ni Cristo nagaila sa pagdihog sa tinuod nga hari sa amihanan sa Iyang bautismo sa tuig 27, ug paglabay sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka matagnaong mga adlaw, Siya gilansang sa krus. Ang Iyang mga tinun-an gihatagan dayon ug gahum sa pagpresentar sa mensahe sa tinuod nga hari sa amihanan, hangtod sa pagbato kang Esteban sa tuig 34. Ang bugtong higayon nga si Cristo wala maglakaw sa tibuok usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw sa Iyang ministryo mao kadtong misakay Siya paingon sa Jerusalem sa malampusong pagsulod. Busa, gitamakan Niya ang Jerusalem sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw, maingon usab sa gibuhay sa Iyang mga tinun-an human sa krus. Ang duha ka linya, ang peke nga hari sa amihanan ug si Cristo, ang tinuod nga hari sa amihanan, mitamak sa Jerusalem ug sa panon sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka mga adlaw.

Ang pagano nga relihiyon maoy usa ka peke nga hulad sa sistema sa pagsimba sa yutan-ong pag-alagad sa santuwaryo sa literal nga mga Judio, ug ang kapapahan maoy usa ka peke nga hulad sa langitnong pag-alagad sa santuwaryo sa espirituwal nga mga Judio. Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa pagano nga relihiyon, maoy kaangay sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw ni Cristo, ug ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa kapapahan, maoy kaangay sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw sa mga tinun-an.

Ang matag usa sa duha ka laray naglangkob sa managsamang propetikanhong estruktura sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalogdog, nga nagsugod sa pag-abli sa dayag kaniadtong Hulyo, 2023. Ang pag-abli natuman sa usa ka bahin pinaagi sa pag-ila sa unang kapakyasan sa kalihokang Millerite. Ang ilang unang kapakyasan nagpasulod sa usa ka yugto sa panahon, nga gitawag nga “tarrying time” diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay. Ang “tarrying time” natapos sa camp meeting sa Exeter, New Hampshire, sa dihang ang mensahe sa Midnight Cry hingpit nang napalig-on. Ang camp meeting sa Exeter nahimong ikaduhang waymark, nga unya nagpasulod sa usa ka yugto sa panahon diin ang mensahe sa Midnight Cry gimantala, hangtod miabot ang ikatulong waymark sa paghukom ug ang katapusang kapakyasan.

Ang tulo ka mga ilhanan sa dalan mao ang nahaunang kapakyasan, ang mensahe sa Tungang Gabii nga Singgit, ug ang ulahing kapakyasan. Kining tulo ka mga ilhanan sa dalan nahiuyon sa Hebreohanong pulong nga “kamatuoran,” nga nagrepresentar sa nahauna, ikanapulog-tulo, ug ulahing letra sa alpabetong Hebreo. Ang nahauna ug ang ulahi, nga parehong mga kapakyasan, nagrepresentar sa pirma ni Alpha ug Omega.

Walay tuwirang representasyon sa kasaysayan sa mga Millerite sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, apan ang kasaysayan sa mga Millerite mao ang kasaysayan sa unang kalihokan ug busa nagatipo sa ulahing kalihokan. Ang kasaysayan sa unang kapakyasan sa ulahing kalihokan nagsugod niadtong Hulyo 18, 2020, ug kini gihulagway diha sa Pinadayag kapitulo onse. Sa Pinadayag kapitulo onse, gipatay ang duha ka mga saksi, nga nagtimaan sa unang

kapakyasan sa ulahing kalihokan, nga gitipoan sa unang kalihokan.

Sa Pinadayag onse, ang kasagmuyo nagpasulod sa usa ka yugto nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw diin ang ilang mga patay nga lawas atua sa dalan, sa ingon nagtimaan sa naglangan nga panahon sa sambingay. Sa ilang pagkabanhaw sila gipataas ingon nga usa ka bandila sa mao rang taknaa sa paghukom sa balaod sa Domingo. Ang kasaysayan sa duha ka mga saksi naglakip sa usa ka simbolikong yugto nga usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw.

Ang mga detalye sa lihoc sa ikatulong manulonda diha sa tinagong kasaysayan sa pito ka dalugdog naghatag ug labi pang piho nga paghulagway kay sa ubang mga magkaparehong linya, apan ang linya sa ikatulong manulonda, ang linya sa matuod nga hari sa amihanan, ug ang linya sa peke nga hari sa amihanan, tanan nagbaton sa samang mga manalagnaong kinaiya sa usa ka sinugdanang punto, nga gisundan sa usa ka yugto sa panahon nga moabot ngadto sa tunga-tungang punto, nga pagasundan sa usa ka yugto sa panahon nga moabot ngadto sa paghukom sa katapusang punto.

Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw maoy usa ka pangunang bahin sa tinagong kasaysayan sa pito ka dalugdog. Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw gihulagway pinaagi sa simbolo sa usa ka “kamingawan” diha sa Pinadayag kapitulo dose.

Ug ang babaye mikalagiw ngadto sa kamingawan, diin siya may dapit nga giandam sa Dios, aron didto pakaunon siya sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Pinadayag 12:6.

Ang iglesia mikalagiw ngadto sa kamingawan aron makalikay sa pagyatak-ilalom sa gahom sa kapapahan sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Ang bersikulo katorse naghatag ug laing saksi.

Ug sa babaye gihatag ang duha ka pako sa usa ka dakong agila, aron siya makalupad ngadto sa kamingawan, ngadto sa iyang dapit, diin siya gipakaon sulod sa usa ka panahon, ug mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon, gikan sa atubangan sa halas. Pinadayag 12:14.

Ang iglesia mikalagiw gikan sa paglutos sa dragon ug sa kapapahan sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, ug busa ang “kamingawan” maoy simbolo sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw. Kana nga gidaghanon makita sa tin-aw sa makapito diha sa mga basahon ni Daniel ug Pinadayag, apan gilarawan usab kini sa daghang ubang mga paagi diha sa Kasulatan. Sa matag kahimtang, kini nagrepresentar sa “pito ka panahon” sa Levitico bente-sais.

Bisan paganismo nga nagyatak sa santuwaryo ug sa panon sukad sa 723 BC hangtod sa tuig 538, o ang pagkapapa nga nagyatak sa espirituwal nga Jerusalem ug sa mga magsisimba didto, kini usa ka hulagway sa pagkakatang sa katawhan sa Dios, nga nahitabo tungod kay gilapas sa katawhan sa Dios ang tugon sa “mga adlaw nga igpapahulay sa yuta” sumala sa gihulagway sa Levitico kapitulo baynte-singko ug baynte-sais. Sa kapitulo baynte-sais kini gitawag nga panagbangi sa tugon sa Dios.

Ug ako magapadala ug espada batok kaninyo, nga magapanimalos tungod sa paglapas sa akong tugon; ug sa diha nga kamo managtigum sulod sa inyong mga siyudad, ipadala ko ang

kamatay sa taliwala ninyo; ug kamo igatugyan ngadto sa kamot sa kaaway. Levitico 26:25.

Ang pagrebelde batok sa tugon sa Dios maoy nagdala ibabaw sa katawohan sa Dios sa pagkaulipon ug sa pagkatibulaag nga gihulagway ingon nga ang “pakig-away sa akong tugon.” Kon walay pagsabot sa silot, nga gitawag ni Daniel nga “tinunglo” ug “panumpa” ni Moises, nga gitawag usab nga ang “pakig-away sa akong tugon,” ang usa ka tawo mabuta sa pagtan-aw sa mas halalum nga kahulogan sa buhat ni Cristo ingon nga gilarawan diha sa Daniel kapitulo siyam. Ang makanunayon nga pag-usisa sa katawohan sa Dios nga anaa sa pagka-buta sa Laodicea diha sa mga sinulat ni Ellen White mao nga sila dili “makapangatarungan gikan sa hinungdan, ngadto sa sangputanan.” Mahimo kang magaangkon nga nakasabut ka sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig sa Mangitngit nga Kapanahonan, apan kon wala ka mahibalo sa “hinungdan” nianang pagyatak-ilalom, buta ka.

Ug iyang lig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana; ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad ug ang oblation, ug tungod sa pagkaylap sa mga dulumtanan iyang himoon kini nga biniyaan, bisan hangtod sa katapusan, ug ang gitino pagabuboan sa ibabaw sa biniyaan. Daniel 9:27.

Ang pagpamatuod ni Cristo sa tugon direktang nalangkit sa “pakigbingkil sa Iyang tugon.” Ang gidugayon sa “tunglo” mao ang duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig, ug ang gidugayon sa pagpamatuod ni Cristo nianang maong tugon mao ang duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka adlaw. Uyon sa Hebreohanon nga pulong nga “kamatuoran,” nga naghatag sa estruktura sa tinagong kasaysayan sa pito ka mga dalogdog, ang manalagnong semana nga pagapamatud-an ni Cristo ang Iyang tugon adunay tulo ka mga ilhanan nga girepresentahan sa nahaunang, ikanapulog tulo, ug katapusang mga letra sa Hebreohanon nga alpabeto.

Ang nahaunang timaan sa semana mao ang Iyang bautismo, ang ikaduhang timaan mao ang krus, ug ang katapusan mao ang kamatayon ni Esteban. Ang pagdumili sa pagtan-aw sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26, sumala sa paggiya sa mga manulonda sa langit kang William Miller aron makita ang “pito ka mga panahon,” nagwagtang sa abilidad sa hingpit nga pagtan-aw sa mao gayud nga tagna diin si Cristo nag-ula sa Iyang dugo ug nagpamatuod sa mao gayud nga tugon nga gisalikway sa Iyang literal nga karaang katawhan. Ang tanan nga sa katapusan maluwas adunay bahinon ug dili-hingpit nga pagsabot sa “kamatuoran.” Apan walay usa nga maluwas nga tinuyoang modumili sa pagtan-aw sa “kamatuoran.” Adunay usa lamang ka dalan paingon sa Amahan, ug kana pinaagi kang Jesus, ug si Jesus mao ang “kamatuoran.”

Kini usa ka takos hunahunaon nga pagsabot, kay kini naghisgot sa pakigsaad sa Levitico baynte-singko ug baynte-sais. Ang “tunglo” sa “pito ka mga panahon” gidala ibabaw sa karaang literal nga Israel tungod sa ilang pagkadili-andam sa pagpatuman sa mga lagda bahin sa paghatag ug pahulay sa yuta, ug sa pagtuman sa mga pagtulon-an sa Jubileo. Kini usa ka sala sa pagpasagad. Ang tunglo gidala ibabaw kanila tungod sa ilang pagpasagad sa usa ka buluhaton nga gisugo kanila nga buhaton, imbis nga tungod kay sila diretso nga nakalapas sa usa ka sugo, sama sa ayaw pagpatay o ayaw pagpangawat. Ilang gipasagdan lamang ang mga lagda nga may kalabutan sa paghatag ug pahulay sa yuta. Ang mga Adventista nga yano lamang dili modawat sa “pito ka mga

panahon” (nga ang mga manulonda maoy naggiya kang William Miller sa pagkadiskobre) tungod sa unsang walay pagkaputli nga hinungdan, yano lamang wala gayud mogahin ug panahon sa tinuod nga pagsusi sa kamatuoran, ug nagabuhat sa samang matang sa pagrebelde pinaagi sa pagpasagad pinaagi sa pagsalikway sa mao gihapong kasayoran sa pakigsaad nga gipasagdan sa karaang literal nga Israel. Ang sinugdanan naghulagway sa katapusan.

Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw diha sa Pinadayag dose nga giila nga usa ka “kamingawan,” maoy usa ka simbolo sa “pito ka panahon.” Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw sa ministeryo ni Cristo, ug ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw sa ministeryo sa mga tinun-an, parehong nagrepresentar sa tibuok semana diin ang tugon gipalig-on. Ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig diin ang paganoismo mitunob sa katawhan sa Dios, ug ang usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig diin ang kapapahan mitunob sa katawhan sa Dios, parehong nagrepresentar sa tibuok “pito ka panahon” sa tunglo ni Moises.

Diha sa Pinadayag onse, human sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, ang mga patayng mga bukog gipabuhi pag-usab aron mosulod sa pakigsaad ingon nga ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Apan aron ilang matuman kana nga pakigsaad nga relasyon, gikinahanglan nga ilang tumanon ang mga kondisyon sa pakigsaad, maingon nga gibuhat ni Daniel sa kapitulo nuwebe. Ang mga kondisyon sa pakigsaad sa “makapito ka higayon” naglangkob ug piho nga mga pagtulon-an alang niadtong mga nakakaplag sa ilang kaugalingon diha sa yuta sa kaaway. Sa dihang kadtong mga nahigmata sa kamatuoran nga sila nagkatibulaag nangandoy sa pagbalik ngadto sa Ginoo, ang Levitico baynte-sais naghatag ug mga pagtulon-an mahitungod sa paagi sa ilang pagbalik.

Ug ang mga mahabilin kaninyo mangaluya tungod sa ilang kasal-anan didto sa mga yuta sa inyong mga kaaway; ug usab tungod sa mga kasal-anan sa ilang mga amahan sila mangaluya uban kanila. Kon ilang isugid ang ilang kasal-anan, ug ang kasal-anan sa ilang mga amahan, uban sa ilang kalapasan nga ilang nahimo batok kanako, ug nga sila usab naglakaw nga supak kanako; Ug nga ako usab naglakaw nga supak kanila, ug gidala ko sila ngadto sa yuta sa ilang mga kaaway; kon unya ang ilang mga kasingkasing nga walay sirkunsisyon mapaubos, ug unya dawaton nila ang silot sa ilang kasal-anan: Nan hinumdoman ko ang akong tugon uban kang Jacob, ug usab ang akong tugon uban kang Isaac, ug usab ang akong tugon uban kang Abraham hinumdoman ko; ug hinumdoman ko ang yuta. Levitico 26:39–42.

Ang pulong “mangahanaw” diha sa Kasulatan nagpasabot nga matunaw, madaot, ug mahurot. Ang mangahanaw mao ang pagkadaot ngadto sa patayng uga nga mga bukog. Ug ang maong pahimangno nagtimaan sa kamatayon, kay kini naghulagway niadtong nakaamgo sa ilang kahimtang ingon nga atua “sa yuta sa inyong mga kaaway.”

Ang katapusang kaaway nga pagalaglagon mao ang kamatayon. 1 Corinto 15:26.

Niadtong Hulyo 18, 2020, nahitabo ang unang kapakyasan sa kalihokan sa ikatulong manulonda. Kini gisimbolohan na sa tanang uban pang unang mga kapakyasan diha sa balaang mga linya sa matagnaong reporma. Ang Ezekiel kapitulo traynta’y-siyete nag-ila sa katawohan sa Dios sa

ulahing mga adlaw ingon nga nangahilis, nangadunot, ug nangaut-ut hangtod nga sila nahimong usa na lamang ka walog sa uga nga mga bukog sa mga minatay. Anaa sila sa yuta sa kaaway, nga mao ang yuta sa kamatayon. Sa Pinadayag onse, ang duha ka mga saksi gipatay ug gibiyaa sa dalan. Ang tanang mga propeta nagkauyon sa usag usa. Busa si Moises nagasulti ngadto niadtong mga patay nga anaa sa dalan nga milatas sa walog ni Ezekiel. Sa ilang kahimtang sa kapakyasan gihatagan sila ug pagtulon-an pinaagi kang Jeremias.

Busa mao kini ang giingon sa Ginoo: Kon ikaw mobalik, nan pabalikon ko ikaw, ug ikaw motindog sa akong atubangan; ug kon imong ipagula ang bililhon gikan sa daotan, ikaw mahisama sa akong baba; pabalikon sila nganha kanimo, apan ayaw ikaw pagbalik ngadto kanila. Jeremias 15:19.

Gipahibalo kang Jeremias nga kon buot niyang mosulti alang sa Dios, kinahanglan siya mobalik, ug sa pagbuhat niana kinahanglan niyang bulagon ang bililhon gikan sa walay pulos. Ang konteksto sa maong pahayag nagpakita nga ang walay pulos mao kadtong mga dili niya angay balikan. Sa dihang gihulagway siya sa maong pahayag nga anaa sa iyang kahimtang sa kapakyasan, iyang giila nga siya nag-inusara.

Wala ako molingkod sa katilingban sa mga mayubiton, ni magmaya; nag-inusara ako tungod sa imong kamot: kay gipuno mo ako sa kasuko. Jeremias 15:17.

Si Jeremias wala molingkod sa “katilingban sa mga mayubiton,” kay siya nag-inusara nga naglingkod. Dili siya angay mobalik ngadto sa mga mahugaw, nga mao ang katilingban sa mga mayubiton. Niadtong 1863, ang Adventismo nagsugod sa iyang pagbalik ngadto sa “katilingban sa mga mayubiton” sa dihang mibalik kini sa biblikanhong pamaagi sa mga anak nga babaye sa Babilonia aron isalikway ang “pito ka panahon” ni Moises. Apan si Jeremias mas piho nga naghigot mahitungod sa ulahing mga adlaw kay sa kasaysayan sa Millerite. Sa dihang kadtong anaa sa walog sa mga patayng bukog mahigmata sa kamatuoran nga anaa sila sa yuta sa mga kaaway, dili gayud sila angay mobalik ngadto niadtong nangalipay sa ilang kamatayon sa dalan. Kana nga pundok makahimo sa pagbalik ngadto kang Jeremias, apan siya dili makahimo sa pagbalik ngadto kanila.

Apan kon sila mobalik, kinahanglan usab nilang tumanon ang mga panudlo nga gihatag ni Moises nga tuwirang may kalabutan sa “pito ka panahon.” Kadtong mga patay sa dalan sa Pinadayag onse, patay sulod sa tulo ka adlaw ug tunga, nga sa pagtagna mao ang “kamingawan.”

Mao kini ang hinungdan nga ang inisyal nga pagpukaw sa mga patay matuman pinaagi sa usa ka mensahe nga maoy hinungdan nga ang mga bukog maporma ug magkahiusa, apan wala pa sila mabuhi. Gikinahanglan ang mensahe sa upat ka mga hangin, nga mao ang mensahe sa pagpamatuod, aron mahimo silang usa ka gamhanang kasundalohan. Ang unang mensahe nga nagtapok kanila nagagikan sa usa ka “tingog.”

Lipaya ninyo, lipaya ninyo ang akong katawohan, nagaingon ang inyong Dios. Isulti ninyo nga may paglipay ngadto sa Jerusalem, ug isinggit ngadto kaniya, nga ang iyang pakiggubat nahuman na, nga ang iyang kasal-anan napasaylo na: kay gidawat niya gikan sa kamot sa Ginoo ang doble tungod sa tanan niyang mga sala. Ang tingog niya nga nagasinggit sa

kamingawan, Andama ninyo ang dalan sa Ginoo, tul-ira sa kamingawan ang halapad nga dalan alang sa atong Dios. Ang matag walog pagabayawon, ug ang matag bukid ug bungtod pagapaubson: ug ang liko-liko pagatul-iron, ug ang mabangis nga mga dapit himoong patag. Isaías 40:1–4.

Ang tingog nagagikan sa kamingawan, nga usa ka simbolo sa pagkatibulaag sa “pito ka mga panahon.” Kana nga tingog anaa sa kamingawan, kay si Ezequiel gidala usab ngadto sa walog sa mga bukog nga nangamatay. Siya nagpamatuod gikan sa maong walog gayod, dili gikan sa halayo.

Ang kamot sa Ginoo diha kanako, ug gidala niya ako pinaagi sa Espiritu sa Ginoo, ug gipahimutang ako niya sa taliwala sa walog nga puno sa mga bukog. Ezequiel 37:1.

Ang walog mao ang kamingawan sa tulo ug tunga ka adlaw. Ang saad sa tingog mao nga ang kasal-anan sa Jerusalem gipasaylo na ug nga ang iyang pakiggubat natapos na. Ang saad nagalarawan sa pagsilyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga matuman sa kaulahiing mga adlaw. Apan ang pagpasaylo sa iyang kasal-anan nalambigit sa iyang pagdawat ug “doble” tungod sa tanan niyang mga sala. Ang tambal nga gitanyag ni Moises nagkinahanglan ug pag-ila sa dili lamang sa ilang mga kasal-anan, kondili usab sa mga kasal-anan sa ilang mga amahan. Kon ilang tumanon kana nga sugo, ang ilang kasal-anan pagapasayloon.

Padayonon nato kining mga kamatuoran sa sunod nga artikulo.

Oo, ang tibook Israel nakalapas sa imong balaod, bisan pa pinaagi sa pagbiya, aron dili sila motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga nahisulat sa balaod ni Moises nga alagad sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya. Ug gituman niya ang iyang mga pulong, nga iyang gisulti batok kanamo, ug batok sa among mga maghuhukom nga nagmando kanamo, pinaagi sa pagdala sa ibabaw namo ug dakong kadautan; kay sa ilalom sa tibook langit wala pa mahitabo ang sama sa nahitabo sa Jerusalem. Sumala sa nahisulat sa balaod ni Moises, kining tibook nga kadautan miabut sa ibabaw namo; apan wala kami mag-ampo sa atubangan sa Ginoo nga among Dios, aron motalikod kami gikan sa among mga kasal-anan, ug makasabut sa imong kamatuoran. Daniel 9:11–13.